

болни. Селимински, почитателъ на чистата Христова вѣра, отхвърля тия срамни практики и предразсѣдъци, каквото чудното запалване на свѣщитѣ въ деня на Възкресение въ черквата на гроба Господень, или продажбата на индулгенции за опрощаване на грѣховетѣ, минали и бждещи, волни и неволни. Тѣзи обреди, на които е билъ нѣкога свидетелъ, „унижаватъ, мисли той, човѣка до степенъта на глупецъ и доказватъ, че тѣхнитѣ изобретатели монаси сж прелѣстителни и лѣжци на народа, въ пълень смисълъ на думата“. За това и по-късно, като учителъ въ Сливенъ, той ще гони ония таксидиоти, които залъгвали и ограбвали наивнитѣ граждани съ продажбата на мнимо-свети вещи, фабрикувани отъ безсрамни и безвѣрни калугери на Атонъ.

Кжде е скиталъ на първо време Селимински въ продължение на близо три години (1814—1817) вѣнъ отъ отечеството си, и особено следъ посещението си въ Иерусалимъ, докато най-сетне запре въ гр. Кидония, не знаемъ. Положително засвидетелствувано е само това, че въ последния градъ той пристигналъ въ 1817 г. и че останалъ тамъ около петъ години, докато непредвидени грозни обстоятелства го принудятъ да забѣгне въ Гърция. И не случайно идва той тукъ, а съ намѣрение да постѣпи въ училището на Кидония. Въ една автобиографска бележка отъ 1836 г. Селимински казва за себе си: „Въ 1817 г. отишелъ въ гр. Кидония, гдето следвалъ въ тамкашното прочуто училище до началото на грѣцкото възстание“. За издрѣжката му се грижи единъ скромень и малоукъ, но природно развитъ покровителъ, нѣкой си Хаджи Петъръ отъ Казанлъкъ, който въртѣлъ търговия въ Мала-Азия и особено въ Кидония. Ако Селимински храни винаги голѣма почитъ къмъ народнитѣ благодетели и настоява да се упазитѣ тѣхниятѣ поменъ и напише тѣхната биография за назидание на цѣлия народъ, това се дължи въ голѣма мѣра и на признателността, която лично той проявява къмъ своя пръвъ покровителъ, казанлъшкия любителъ на просвѣтата и горещъ патриотъ Хаджи Петъръ. Този мжжъ, единъ отъ най-събуденитѣ българи въ оная тъмна епоха, ходейки по търговия въ чужбина и наблюдавайки напредъка на просвѣтенитѣ народи, се билъ загрижилъ да подтиква ученолюбивитѣ млади българи да следватъ вѣнъ отъ отечеството си, и то въ реномиранитѣ грѣцки учебни за-